

Ferðandi í India:

Barnasøgurnar gjørdust veruleiki

— Tá Jona Henriksen, skrivari í KFUK, var smágenta, hoyrði hon um børnini í Kina og India, sum ikki vóru so væl fyrí, sum børnini í Føroyum.

Hon var við til at savna pening saman til Ytru Missión, so hesi børn kundu fáa betri umstøður.

— Sum 61 ára gomul hevur Jona Henriksen vitjað á teimum støðum í India, har hennara iskoyti í sini tíð kom til góðar.

— Tí er tað kanska ikki so óvanligt, at Jona heldur, at størsta upplivingin á ferðini var at siggja skúla- og missionsarbeiði í India.

Í døgunum 10.-25. januar var eitt ferðalag úr Føroyum í India og vitjaði

í Arcot økinum, har suðurí landinum.

Tað var DMS í Danmark (Dansk Mission Selskab), sum skipaði fyrí ferðini. Áður hevur felagsskapurin skipað fyrí ferðum í India og Tanzania, men bert fyrí dønnum. Av tí at fleiri DMS ringar eru í Føroyum, varð samtykt at gera ferð fyrí føroyingar í ár.

16 føroyingar og átta danir vóru við á ferðini.

Trúboðarar

— Áður var tað soleiðis, at trúboðarar úr Europu og USA fóru til India og aðra staðni, har teir ferdur sín egna kristindóm og livihátt við sær. Í dag er

tað tibetur broytt soleiðis, at t.d. indarar sjálvir hava yvirtikið kirkjur og skúlar. Øll sum starvast innan hesar stovnar eru indar, tó at teir fáa hjálp frá Europa og aðrastaðni. T.d. áður vóru allir lærarar á skúllum utlendingar, men í dag standa indar sjálvir fyrí arbeiðinum.

Hvussu var skipanin har í mun til t.d. KFUK?

— Umstøðurnar har og nátturan líkist ikki okkara — á nakran hátt. Tað var sum at ferðast í einum heilt øðrum heimi. Landið er ógvuliga vakurt og fólkiní við.

Serliga smábørnini vóru so yndislig, at tað ikki er til at greiða frá. Fólkið var

Jona Henriksen: — Eg skilji ikki fólk, sum tosa um lítt fólk. Fyri mær eru øll fólk lítt, summi eru hvít, onnur eru svart, men tey eru eins góð fyrí tað

so blitt og fryikomandi. Hóast tey búgva í smáttum við moldgólvi, so eru tey so snotilig í klædnabúnanum, at tú skilti tað ikki. — Ikki ein blett sást á klædnabúnanum, sum var so væl strokin, at eg ikki havi sæð tað betur. Mannfólkið gekk í fonhvítum klæðum og kvinnurnar vóru í lítfrum búna, við gulleinkjum og bringuprýði. Tað var ein fragd at fara í kirkju, tí tá vóru fólkiní serliga vakurt ílatin, tað var ein partur av mentan teirra.

— Harafturimóti koyrdu vit eisini framvið fátaakraþýlingum, sum eg ikki í orðum kann siga frá, hvussu ússaligt tóktist mær.

Eg spurdi mangan meg sjálva, hvi nøkur fólk skulu hava tað so vánaligt, — í mun til í okkara heimsparti?

— Tey búðu í vánaligum smáttum, sum mest líkast teimum »hyttum«, sum smádreingirnir plaga at byggja í bønnum úttanfyri KFUK. — Og so allir biddarnir, — ja, eg skilji ikki, at fólk skulu hava tað so fátaekrasligt.

— Liviháttur teirra líkist heldur ikki okkara. Tey liva mest sum úti á gøtuni, har tey m atgerða og virka á ymsan hátt.

Siloam Kostskúlin

Fegnast var eg tó um at siggja Siloam kostskúlan, sum eg í sini tíð saman við øðrum børnum, havi latið iskoyti til.

Ferðalagið úr Føroyum buði á Siloam kostskúlanum og ferðaðist hagani út í landið. Tey vitjaðu á sjúkrahúsum, spetalskuheimi, í kirkjum, skúllum og templum. Eisini vóru stundir at fara út at spáka

og hitta tey fólk, sum búðu har føroyingarnir komu framvið.

Tað var vetur í India, men kortini vóru 25 hitastig um hetta mundið.

Jona Henriksen greiðir frá Siloam kostskúlanum, har 300 gentur ganga í skúla, meðan 200 búgva á kostskúla.

Undirvísti í India

Allir lærarar eru indiskir, men fyrstøðukvinnan var dansk og kallaðist Janne Gardener.

Jona Henriksen hevur sjálv undirvist føroyskum skulabørnum og mong ár, umframt hon hevur verið skótaleiðari og arbeitt í KFUK. Hon royndi seg eisini í India.

— Eg var biðin um at undirvísa í enskum ein dagin. Skulaflokkurin — 15 gentur vóru 9 ára gaml- ar.

Jona Henriksen er her avmynda við sjúkrasystur á Spetalskuheiminum